

Vraag nr. 151
van 6 april 2005
van de heer KRIS VAN DIJCK

Depressiepatiënten – Tewerkstelling

Het aantal depressies, CVS en andere syndromen, samengaande met het aantal zelfdodingen stijgt enorm. Wetenschappelijk onderzoek heeft ook uitgewezen dat deze syndromen in veel gevallen niet eenmalig of tijdelijk zijn, maar langdurige behandeling en opvolging vragen.

Vanuit therapeuten krijgen wij de opmerking dat een aantal van hun cliënten tijdens en na de behandeling opnieuw aan het werk zouden kunnen en willen. In het kader van hun herstel is dit een belangrijke factor. Zinvol bezig zijn, wil ook zeggen zichzelf opnieuw respecteren, zichzelf waardevol vinden, belangrijk zijn voor de omgeving en de samenleving.

Uiteraard is dit in ons systeem van "tewerkstelling" "ziek zijn" of "werkloos zijn" niet makkelijk. Tenzij in een aantal psychiatrische centra, dit is dan veel eerder bezigheid in plaats van tewerkstelling.

De betrokkenen zouden dan ook stapsgewijs opnieuw moeten kunnen intreden in het arbeidsproces. Zo nodig beginnende met enkele uren op enkele dagen van de week.

4. Welke mogelijkheden daartoe bestaan er thans ?
5. Lopen er proefprojecten op dat vlak ?
6. Welke instantie is het best geplaatst om zo nodig terzake (bijkomende) initiatieven te nemen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 165) en Vervotte (nr. 151).

Antwoord

De schriftelijke vraag 151 van 6 april 2005 van de heer Kris Van Dijck, Vlaams volksvertegenwoordiger m.b.t. "depressiepatiënten - Tewerkstelling" zal gecoördineerd beantwoord worden door minister Frank Vandenbroucke.